

S m l o u v a

mezi

Českou republikou

a

Kyperskou republikou

o sociálním zabezpečení

Česká republika
a
Kyperská republika

vedeny přáním upravit vzájemné vztahy mezi oběma státy v oblasti sociálního zabezpečení, se dohodly takto:

ČÁST I
V š e o b e c n á u s t a n o v e n í

Článek 1

(1) Pro účely této smlouvy výraz:

1. „*právní předpisy*“

znamená zákony, nařízení a jiné závazné právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 2;

2. „*území*“

znamená ve vztahu k České republice, její území,
ve vztahu ke Kyperské republice, ostrov Kypr;

3. „*příslušný úřad*“

znamená, pokud jde o Českou republiku, Ministerstvo práce a sociálních věcí,
pokud jde o Kyperskou republiku, Ministerstvo práce a sociálního pojištění;

4. „*nositel*“

znamená instituci, které přísluší provádění právních předpisů uvedených v článku 2;

5. „*příslušný nositel*“

znamená instituci, k jejíž tíži jsou poskytovány dávky podle používaných právních předpisů;

6. „*doby pojištění*“

znamená ve vztahu k dotyčné dávce příspěvkovou dobu nebo dobu postavenou jí na roveň, která je za takovou považována podle právních předpisů smluvního státu;

7. „*dávka*“

znamená dávku poskytovanou podle právních předpisů uvedených v článku 2;

8. „*dávka v nezaměstnanosti*“

znamená peněžitou dávku poskytovanou za účelem hmotného zabezpečení uchazečů o zaměstnání;

(2) Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

(1) Ustanovení této smlouvy se vztahují:

(a) ve vztahu k České republice na právní předpisy týkající se:

- (i) peněžitých dávek v nemoci a mateřství,
- (ii) dávek při invaliditě,
- (iii) dávek ve stáří,
- (iv) dávek pozůstalých,
- (v) peněžitých dávek při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- (vi) pohřebného,
- (vii) dávek v nezaměstnanosti,
- (viii) přídatků na děti;

(b) ve vztahu ke Kyprské republice na právní předpisy týkající se:

- (i) dávek v mateřství, včetně porodného,
- (ii) dávek v nemoci,
- (iii) dávek v nezaměstnanosti,
- (iv) peněžitých dávek při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- (v) invalidního důchodu,
- (vi) starobního důchodu,
- (vii) vdovského důchodu,
- (viii) sirotčích dávek,
- (ix) pohřebného,
- (x) přídatků na děti.

(2) Tato smlouva se vztahuje také na všechny právní předpisy nahrazující, měnící, upravující, doplňující nebo sjednocující právní předpisy uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

(3) S výhradou odstavce 4 se tato smlouva netýká žádné jiné smlouvy o sociálním zabezpečení, kterou některý ze smluvních států uzavřel s třetím státem.

(4) Pokud jeden ze smluvních států uzavřel smlouvu o sociálním zabezpečení se třetím státem, tento smluvní stát pro stanovení nároku na dávky vezme v případě potřeby v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů třetího státu.

Článek 3

Tato smlouva se vztahuje na:

a) osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jednoho nebo obou smluvních států;

b) na jiné osoby, pokud jde o jejich práva, která odvozují od osob uvedených pod písmenem a).

Článek 4

Pokud tato smlouva nestanoví jinak, budou osoby, na něž se vztahuje, postaveny při používání právních předpisů každého smluvního státu na roveň státním příslušníkům tohoto státu.

Článek 5

Nestanoví-li tato smlouva jinak, nesmí být nárok na dávky zamítnut a tyto dávky kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty z důvodu, že oprávněná osoba má pobyt na území druhého smluvního státu.

ČÁST II

Používání právních předpisů

Článek 6

Pokud články 7 nebo 8 nestanoví něco jiného a ve smyslu článku 9 nebylo dohodnuto jinak, vztahují se na výdělečně činnou osobu právní předpisy smluvního státu, na jehož území je výdělečná činnost vykonávána.

Článek 7

(1) Je-li zaměstnanec dočasně vyslán zaměstnavatelem se sídlem na území jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, vztahují se na něj až do konce 24. kalendářního měsíce po tomto vyslání právní předpisy prvního smluvního státu tak, jako by byl ještě zaměstnán na jeho území.

(2) Je-li osoba zaměstnaná u podniku letecké nebo silniční dopravy, který má hlavní sídlo podnikání na území jednoho smluvního státu, vyslána pracovat na území druhého smluvního státu, použijí se právní předpisy prvního smluvního státu.

(3) Státní úředníci a osoby za takové považované vyslaní jedním smluvním státem na území druhého smluvního státu podléhají právním předpisům vysílajícího smluvního státu.

(4) Posádka námořní lodi, jakož i jiné osoby zaměstnané na námořní lodi, podléhají právním předpisům smluvního státu, pod jehož vlajkou loď pluje.

Článek 8

Diplomaté, členové diplomatického sboru a konzulárního zastoupení, jakož i osoby zaměstnané v jejich službách, podléhají právním předpisům podle Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 a podle Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

Článek 9

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné se příslušné úřady obou smluvních států mohou dohodnout na výjimkách z článků 6 až 8.

Část III

Zvláštní ustanovení pro jednotlivá odvětví sociálního zabezpečení a dávky

Kapitola prvá

Ustanovení pro výpočet dob pojištění

Článek 10

(1) Pro účely výpočtu doby pojištění pro přiznání jakékoli dávky poskytované podle právních předpisů Kyperské republiky bude každý den pojištění získaný osobou podle právních předpisů České republiky považován za pojištění podléhající výdělek podle právních předpisů Kyperské republiky rovnající se jedné sedmině týdenní částky základního výdělků podléhajícího pojištění. Pro tento účel jeden rok pojištění podle právních předpisů České republiky se bude rovnat 364 dnům.

(2) Pro účely výpočtu doby pojištění pro přiznání jakékoli dávky poskytované podle právních předpisů České republiky:

a) každý týden pojištění získaného před 6. říjnem 1980 podle právních předpisů Kyperské republiky bude považován za 7 dní pojištění podle právních předpisů České republiky;

b) pojistnému podléhající výdělek za dobu pojištění získanou podle právních předpisů Kyperské republiky po 5. říjnu 1980 se vydělí týdenní částkou základního výdělků podléhajícího pojištění platnému pro příslušný příspěvkový rok. Takto vypočtená částka nepřesahující maximální počet týdnů, během nichž v tomto roce osoba podléhala těmto právním předpisům, bude představovat počet týdnů pojištění. Každý takový týden se bude rovnat sedmi dnům pojištění podle právních předpisů České republiky;

c) každých 364 dnů pojištění podle právních předpisů Kyperské republiky se bude rovnat jednomu roku pojištění podle právních předpisů České republiky.

(3) Doby studia kyperského státního příslušníka v České republice, jež jsou zahrnuty do dob pojištění podle právních předpisů Kyperské republiky, nebudou považovány za doby pojištění podle právních předpisů České republiky.

(4) Není-li možné přesně stanovit časová období, v nichž byly získány určité doby pojištění podle právních předpisů jednoho smluvního státu, předpokládá se u nich,

že se tato období nepřekrývají s dobami pojištění získanými podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Kapitola druhá

Nemoc a mateřství

Článek 11

(1) Pokud osoba uplatňuje nárok na dávky podle právních předpisů smluvního státu, jehož právním předpisům naposledy podléhala, pak pro účely nároku na dávky v nemoci nebo mateřství podle právních předpisů tohoto smluvního státu bude jakákoli doba pojištění splněná podle právních předpisů druhého smluvního státu považována, je-li to nezbytné, za dobu pojištění splněnou podle právních předpisů prvního smluvního státu.

(2) Pokud osoba získala nárok na dávky v nemoci podle právních předpisů obou smluvních států za totéž období neschopnosti, ať již na základě ustanovení této smlouvy nebo jinak, bude mít nárok obdržet dávky v nemoci podle právních předpisů, jimž naposled podléhala.

(3) Má-li žena nárok na dávky v mateřství podle právních předpisů obou smluvních států pro stejné období, ať již na základě ustanovení této smlouvy nebo jinak, bude mít nárok obdržet dávky podle právních předpisů, jimž naposled podléhala.

(4) V případech, kdy bez zřetele k ustanovením tohoto odstavce, by osoba měla nárok na výplatu porodného podle právních předpisů obou smluvních států v případě téhož porodu, vyplatí se dávka pouze podle právních předpisů smluvního státu, na jehož území došlo k porodu. Jestliže k porodu nedošlo na území žádného ze smluvních států, bude dávka vyplacena podle právních předpisů smluvního státu, jehož právním předpisům osoba mající právo na tuto dávku naposled podléhala.

Kapitola třetí

Pracovní úrazy a nemoci z povolání

Článek 12

Dávky v případě pracovního úrazu a nemoci z povolání poskytuje nositel toho smluvního státu, jehož právním předpisům podléhala osoba v době pracovního úrazu nebo v době, kdy naposledy vykonávala činnost mající za následek vznik nemoci z povolání. Nositel druhého smluvního státu poskytuje jen takové dávky, jež by byl povinen poskytovat podle právních předpisů tohoto smluvního státu a této smlouvy v případě úrazů a nemocí z obecných příčin.

Článek 13

Stanoví-li právní předpisy jednoho smluvního státu, že se dávky pro nemoc z povolání poskytují jen když činnost, která nemoc může způsobit, byla vykonávána po určitou minimální dobu, pak příslušný nositel tohoto smluvního státu přihlíží, pokud je to nezbytné, k dobám vykonávání takové činnosti, během kterých pro ni platily právní předpisy druhého smluvního státu.

Článek 14

(1) Je-li osoba zaměstnána na území jednoho smluvního státu a vztahují se na ni právní předpisy druhého smluvního státu, bude podle těchto právních předpisů posuzován nárok na dávku z důvodu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání způsobené během výkonu zaměstnání tak, jako kdyby k úrazu nebo k onemocnění došlo na území tohoto druhého smluvního státu.

(2) Jestliže osoba, na niž se vztahují právní předpisy jednoho smluvního státu utrpí úraz po opuštění území tohoto smluvního státu, aby se v rámci svého zaměstnání odebrala na území druhého smluvního státu, ale ještě než na toto území dorazí, potom pro účely uplatnění nároku v souvislosti s tímto úrazem:

(a) bude úraz posuzován, jako kdyby k němu došlo na území prvního smluvního státu a

(b) k její nepřítomnosti na území prvního smluvního státu nebude přihlédnuto při určení, zda se podle těchto právních předpisů jednalo o zaměstnání zaměstnané osoby.

Kapitola čtvrtá

Důchody invalidní, starobní, pozůstalých

Oddíl 1 - společná ustanovení

Článek 15

Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví příslušný nositel prvního smluvního státu dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů.

Článek 16

(1) Závisí-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu vznik, zachování nebo obnovení nároku na dávku na existenci nebo získání určitých dob pojištění, musí příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlédnout i k existenci nebo dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu tak, jako by se jednalo o pojištění podle jeho právních předpisů.

(2) Celková dávka určená k výplatě příslušnými nositeli obou smluvních států podle tohoto článku nesmí být nižší, než je minimální dávka poskytovaná podle právních předpisů smluvního státu, na jehož území příjemce bydlí. Rozdíl - pokud by k němu došlo - bude vyplácen příslušným nositelem tohoto smluvního státu.

Článek 17

(1) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, nositel tohoto smluvního státu dávku nepřizná.

(2) Tyto doby započte nositel druhého smluvního státu, jako by se jednalo o doby pojištění získané podle jeho právních předpisů.

Článek 18

(1) Ustanovení právních předpisů jednoho smluvního státu o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případě jejich souběhu s jinými dávkami či příjmem nebo z důvodu výkonu výdělečné činnosti se uplatňují též ve vztahu k příjemcům dávek získaných podle právních předpisů druhého smluvního státu nebo osobám majícím příjem či vykonávajícím výdělečnou činnost mimo území prvního smluvního státu.

(2) Pravidlo o krácení, pozastavení či odnětí dávek podle odstavce 1 neplatí pro souběh dávek stejného druhu při invaliditě, ve stáří, pozůstalým a při pracovních úrazech a nemocech z povolání poskytovaných nositeli obou smluvních států.

(3) Pokud by pro souběh dávek různého druhu mělo být současně uplatněno krácení dávek podle právních předpisů obou smluvních států, provede se pouze v rozsahu poloviny krácení prováděného podle právních předpisů každého ze smluvních států.

(4) Příslušné úřady smluvních států mohou ve vztahu k příjemcům dávek omezit použití ustanovení právních předpisů o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případě jejich souběhu podle předchozích odstavců nebo zcela vyloučit jejich uplatnění. Tento postup je závazný, pokud by použití ustanovení uvedených právních předpisů o krácení, pozastavení či odnětí dávek vedlo ke snížení nároků příjemců dávek ve srovnání s jejich nároky bez smlouvy na poli sociálního zabezpečení mezi smluvními státy.

Oddíl 2 - zvláštní ustanovení

Používání právních předpisů České republiky

Článek 19

(1) Pokud nárok na dávku podle právních předpisů České republiky může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů Kyperské republiky, berou se tyto doby v úvahu pouze v nezbytném rozsahu, přičemž:

a) Dávka, jejíž výše závisí na délce pojištění, se stanoví výhradně v rozsahu odpovídajícím dobám pojištění získaným výlučně podle právních předpisů České republiky.

b) Dávky nebo části dávek, jejichž výše není závislá na délce pojištění, se stanoví v poměru dob získaných výlučně podle právních předpisů České republiky ke 30 letům, nejvýše však do plné dávky; to neplatí pro dávky nebo části dávek poskytovaných k zajištění minimálního příjmu.

c) Doby přičítané k dobám pojištění po vzniku invalidity pro stanovení dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a dávek pozůstalých se hodnotí v poměru dob pojištění získaných výlučně podle právních předpisů České republiky ke dvěma třetinám dob, které uplynuly mezi 16. rokem věku dotyčné osoby a vznikem invalidity či úmrtím, nejvýše však do plného dopočtu.

(2) Pro stanovení vyměřovacího základu pro výpočet dávek se doby pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu vylučují.

Článek 20

Podmínkou vzniku nároku na plný invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením osmnácti let věku nebyly účastny pojištění, je trvalý pobyt na území České republiky.

Používání právních předpisů Kyperské republiky

Článek 21

(1) Výše dávek určených k výplatě podle článku 16 se stanoví následovně:

(a) příslušný nositel Kyperské republiky vypočte teoretickou dávku, která by náležela, kdyby doby pojištění získané podle právních předpisů obou smluvních států a sečtené ve smyslu odstavce 1, byly získány pouze podle právních předpisů Kyperské republiky;

(b) poté rozdělí takto vypočtenou teoretickou výši dávky na částku, která odpovídá poměru dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů k celkové době pojištění získané podle právních předpisů obou smluvních států.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije pro dodatkovou dávku náležející podle právních předpisů Kyperské republiky. Tato dávka se vypočítá podle ustanovení právních předpisů Kyperské republiky výhradně na základě dob pojištění získaných podle těchto právních předpisů.

(3) Žádá-li žena podle právních předpisů Kyperské republiky o starobní důchod, vezme při aplikaci článku 15 a 16 příslušný nositel Kyperské republiky v případě potřeby v úvahu doby pojištění získané jejím manželem podle právních předpisů kteréhokoli smluvního státu.

(4) Při použití ustanovení článku 16 a odstavce 3 tohoto článku, vezme příslušný nositel Kyperské republiky v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů České republiky po 6. lednu 1957.

Kapitola pátá

Pohřebné

Článek 22

(1) Nemá-li osoba nárok na pohřebné výhradně na podkladě dob pojištění získaných podle právních předpisů jednoho smluvního státu, stanoví se nárok této osoby na pohřebné na základě součtu dob pojištění podle ustanovení Smlouvy.

(2) Náleží-li pohřebné pro úmrtí osoby podle právních předpisů obou smluvních států, ať už na základě Smlouvy nebo jinak, bude dávka poskytnuta jen podle právních předpisů, podle nichž byl zemřelý naposledy pojištěn.

Kapitola šestá

Nezaměstnanost

Článek 23

(1) Byla-li osoba zaměstnána od svého posledního příchodu na území jednoho smluvního státu nejméně 13 týdnů v zaměstnání podléhajícímu pojištění v nezaměstnanosti, pak pro vznik nároku na dávku v nezaměstnanosti podle právních předpisů tohoto smluvního státu budou všechny doby pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu hodnoceny jako doby pojištění získané podle právních předpisů prvního smluvního státu.

(2) Doba vyplácení dávky v nezaměstnanosti podle právních předpisů jednoho smluvního státu se sníží o dobu, po kterou osobě byla vyplácena dávka v nezaměstnanosti podle právních předpisů druhého smluvního státu v průběhu posledních dvanácti měsíců před uplatněním nároku na dávku podle právních předpisů prvního smluvního státu.

(3) Dávka v nezaměstnanosti, vyplácená na základě ustanovení této smlouvy podle právních předpisů každého ze smluvních států, se do ciziny nevyplácí.

Kapitola sedmá

Přídavky na děti

Článek 24

Jsou-li podle právních předpisů obou smluvních států splněny podmínky pro poskytnutí přídavků na děti v obou smluvních státech, poskytnou se přídavky na děti na základě právních předpisů smluvního státu, na jehož území děti, jimž náleží přídavky na děti, skutečně pobývají.

ČÁST IV

Různá ustanovení

Článek 25

(1) Příslušné úřady smluvních států upraví postupy a přijmou opatření k provádění této smlouvy.

(2) Příslušné úřady zejména:

- a) sjednají pro používání této smlouvy správní ujednání;
- b) informují se vzájemně o změnách právních předpisů jejich států;
- c) označí styčná místa k ulehčení styku mezi nositeli obou smluvních států.

Článek 26

(1) Nositelé a úřady smluvních států si poskytují vzájemně pomoc při provádění této smlouvy a konají tak, jako by se jednalo o použití jejich vlastních právních předpisů. Tato pomoc je bezplatná.

(2) Nositelé si vzájemně uznávají doklady vydávané příslušnými orgány druhého smluvního státu. Avšak o posouzení zdravotního stavu nebo stupně invalidity rozhoduje výlučně nositel smluvního státu, který je příslušný k poskytování dávek. Přitom může přihlídnout ke zprávám a lékařským posudkům zaslaným nositelem druhého smluvního státu.

(3) Lékařská vyšetření, jejichž provedení je požadováno právními předpisy jednoho smluvního státu a týkají se osoby zdržující se na území druhého smluvního státu, budou provedena na žádost příslušného nositele nositelem v místě pobytu takové osoby na území druhého smluvního státu, a to na náklady posledně uvedeného nositele.

Článek 27

(1) Osvobození nebo snížení správních poplatků stanovená právními předpisy jednoho smluvního státu pro listiny a jiné doklady, které se předkládají podle těchto právních předpisů, platí také pro odpovídající listiny a jiné doklady, které se předkládají podle právních předpisů druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.

(2) Příslušné úřady nebo nositelé obou smluvních států upustí u listin a jiných dokladů předkládaných při provádění této smlouvy od jejich ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 28

(1) Nositelé a úřady jednoho smluvního státu nesmějí odmítnout podání nebo jiné písemnosti vztahující se k této smlouvě z důvodu, že jsou sepsány v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

(2) Při provádění této smlouvy se mohou nositelé a úřady navzájem a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci stýkat přímo, nebo jednat prostřednictvím styčných míst v jejich úředních jazycích nebo v jazyce anglickém.

Článek 29

(1) Žádost o dávku, prohlášení nebo opravný prostředek, která má být podána podle právních předpisů jednoho smluvního státu v určité lhůtě správnímu orgánu nebo nositeli, platí za podanou ve lhůtě, jestliže byla během stejné lhůty podána u příslušného orgánu nebo nositele druhého smluvního státu.

(2) Žádost o dávku podaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu se považuje za žádost o odpovídající dávku podle právních předpisů druhého smluvního státu. To však neplatí, pokud žadatel výslovně požaduje, aby přiznání dávky ve stáří podle právních předpisů jednoho smluvního státu bylo odloženo.

Článek 30

Platby podle této smlouvy poukazované smluvním státem osobě, která bydlí na území druhého smluvního státu, se uskutečňují v jakékoli volně směnitelné měně.

Článek 31

(1) Rozdílnosti a spory, které vzniknou při provádění této smlouvy, budou řešit příslušné úřady smluvních států ve vzájemné shodě.

(2) Nebude-li možno dosáhnout dohody podle předchozího odstavce, bude sporný případ řešen jednáním smluvních států.

Část V

Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 32

(1) Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost.

(2) Tato smlouva se vztahuje také na pojistné případy, které nastaly před jejím vstupem v platnost, s výjimkou případů zakládajících nárok na jednorázová plnění.

(3) Pro stanovení nároků na dávky podle této smlouvy se přihlédnou také k dobám pojištění, které byly získány před vstupem této smlouvy v platnost.

(4) Doby zaměstnání kyperských pracovníků v bývalém Československu podle dohody z roku 1976 mezi vládami obou států nebudou hodnoceny jako doby pojištění podle právních předpisů České republiky.

Článek 33

(1) Dřívější rozhodnutí vydaná v oblastech upravovaných touto smlouvou neodporují používání této smlouvy.

(2) Nároky osob, jejichž důchody byly vyměřeny před vstupem v platnost této smlouvy, budou na žádost znovu vyměřeny.

Článek 34

Pro stanovení nároků na základě dřívějších pojistných případů podle článku 32 odstavce 2 a článku 33 odstavce 2, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí

lhůty podle právních předpisů smluvních států, plynout nejdříve od doby vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 35

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

Článek 36

(1) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý ze smluvních států však může Smlouvu písemně vypovědět. Platnost Smlouvy skončí v takovém případě uplynutím 6 měsíců ode dne doručení oznámení o výpovědi druhému smluvnímu státu.

(2) Bude-li tato smlouva vypovězena, zůstávají nároky získané podle jejích ustanovení zachovány.

Dáno v *P r a z e* dne *19. ledna 1999*..... ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a řeckém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku

Vladimír Špidla, v.r.

Za Kyperskou republiku

Ioannis Kasoulides, v.r.